

Alarhed derom — kunde have viist, om det var sandt, at Flertallet med Hensyn til disse Spørgsmaal delte sig — som man har sagt — i en forsvarsnihilistisk og en forsvarsvenlig — nogle sige forsvarsgal — Retning. Enhver af disse Sider burde have givet sin Opfattelse Udtryk i positive Forslag — thi det skal jeg sige til deres Ros, som regnes til den anden Side af Flertallet, de have virkelig fremjat i flere Retninger og ogsaa med Hensyn til Befæstningen positive Forslag, medens jeg endnu ikke har set et eneste Forslag fra den Retning indenfor det høie Flertal, som det ærede Medlem fra Vangeland er Repræsentant for. Jeg havde ventet i Fjor, at den saglige Forhandlingshyst og Gyne vilde have sat sig Frugt, for saa vidt der var Stjel indenfor Flertallet i saadanne udarbejdede Forslag, der var meget Materiale dertil — eller om det var usandt, at de vare uenige om disse Forslag, da havde set Frugt i enige Forslag. Vi levede den Gang under det 8de Provisorium, som vi nu leve under det 9de, Forholdet var det samme, men de Herrer lod 5½ Maaned gaa hen med alle disse Forslag og rørte dem ikke. Vi have i alt Fald ikke set mindste Tegns paa, at Noget er fremkommet, baade Søbefæstningen og alle de andre Forslag lod man ligge. Ikke en eneste Beslutning blev tagen derom; det Æneste, man hørte om Forretningerne i dette Udvalg, det var Spørgsmaalet, om Bur Holdeplads skulde føres over til Finantsudvalget. Det satte Frugt i et Ændringsforslag, første Aftryk til Skovplantning og andet Aftryk uden Skovplantning. Mæret i Forveien var man dog naaet til paa Paastedag at forelægge en Dagsorden, hvorefter det Hele forkastedes, Befæstningerne forkastedes, men under denne Behandling sagde den ærede Krigsminister uden Indsigelse, at skulde han tro Noget i denne Verden, maatte han, efter hvad der i de sidste Dage var foregaaet, gaa ud fra, at der var Medlemmer her, som hellere end at stemme for Dagsordenen vilde give de 8 Mill. til Juldørelsen af de paabegyndte — provisoriske — Befæstninger — man tav. Saadan var Stillingen Mæret i Forveien. Det vilde jeg have bortset fra ved denne Leilighed og bøiet mig for et enigt Flertal, naar det ved en Erklæring havde givet mig fuld Tillid til, at det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) ikke havde Ret i, at vi vare ved det første Skridt til at komme ind paa et Skraaplan. Men i Oktober forrige Aar forelaa et Forslag om samme Gjenstand, og det er utvivlsomt ikke i nogen Henseende blevet bedre ved de Forandringer, der ere foregaaede siden. Thi

det ærede Ministerium, fore kommer det mig, har viselig undladt at sjoie til — i alt Fald har jeg ikke set Tal — hvad anden Del af dette Forf. vil koste. Nu maa der vel ligge Tal, hvor de end ere, de maa vel ligge i den ærede Ministers Mappe, men jeg tillader mig paa Forhaand at paastaa, at naar man gjør en Deling af dette Arbeide, saa vil det blive meget dyrere end en samlet Udførelse deraf, det er en almindelig Erfaring, ved alt saadant Arbeide, og det vil ogsaa vise sig ved dette, saa jeg anser ikke, det er blevet bedre ved den Forandring, den ærede Minister har gjort. Da tav jeg stille og lod det gaa i Udvalg paa den Forklaring af Ordføreren, som staar i Tidenden Sp. 369 af 1ste Del af denne Samling, at dette Forslag skulde gaa i Udvalg, og som han siger: „Jeg vilde finde det hensigtsmæssigt, at der ikke inden alt for lang Tid maatte komme til at foreligge en Indstilling fra det paagældende Udvalg.“ Da det var det ærede Medlem (Bojsen), der i Reglen er Ordfører i den Slags Sager og altsaa en af Lederne af Flertallets Politik, saa opfattede jeg det saaledes, at vi skulde faae Lov til ester Indstilling fra det høie Udvalg at afgive vort Votum imod et Forslag, som vi baade saglig og politisk ere imod; thi der er naturligvis Ingen, der vil tro, antage eller mistænkte mig for, at jeg vilde være med til en Bevilling af den Natur eller noget som helst Vignende til den nuværende Krigsminister, selv om jeg ikke saglig var en bestemt Modstander deraf, som jeg er. Men vi fik Intet at se af denne Sag, og deri ligger Begrundelsen af min Stilling til det Spørgsmaal, om vi skulde videre eller ei. Jeg har været med til i tidligere Aar og navnlig i forrige Samling at vente paa en Indstilling i 5½ Maaned, uden at der kom en Tøddel. Mæret i Forveien fik vi ganske vist en Indstilling lige den sidste Dag, det var Paastedag, men forud var der gaaet en Bevægelse, som jeg ikke nærmere skal omtale; og i Aar gif jeg med til at følge det høie Flertal under Forudsætninger, der ikke ere skete Jyldest, naaget vi sad 2½ Maaned inde inden Opøsningen, og da vi nu høre af Flertallet, dels af det ærede Medlem fra Horsens, at han opfattede Forholdene som et første Skridt paa Skraaplanen, og at det er en overordentlig vigtig Afgjørelse, saa siger jeg, at Forholdene i Salen ikke give mig den fornødne Tillid til, at vi endelig i denne Session kunne faae Lov til — hvis vi laade det gaa videre — at stemme imod dette Forslag. Den Tillid har det ærede Flertal ved sine Handlinger ikke givet mig, og paa Grund deraf tør jeg ikke som i Oktober af Tillid til, at vi hurtig